

og jeg vil overlade de Herrer, der gjøre den, at bevise Rigtigheden deraf. Det lader sig ikke gjøre at afvise det, der i denne Henseende foreligger, paa den Maade, som den ærede sidste Taler vilde afvise det. Han sagde nemlig, at, naar der kommer Repræsentanter sammen fra 30 Kjøbstæder, saa lader man sig henrive af Diebliffet og tager en Beslutning i Genhold til den diebliffelige Stemning; men dette viser, at han aldeles ikke kjender, hvorledes det er gaaet til med denne Sag. Der har jo været nedsat en Comitee, som udarbejdede en Betænkning, hvorover Repræsentanterne skulde erklære sig, og denne var dem bekjendt, førend de kom sammen til Mødet. Det er altsaa aldeles ubegrundet at ville sige, at deres Udtalelser ikke have Noget at betyde, idet de have ladet sig henrive af Diebliffet. Ligeledes forholder det sig med den Udtalelse, der foreligger fra 15,000 Mænd i Landet, og hvorom jeg under første Behandling forøvrigt har udtalt min Mening; men det lader sig ikke gjøre at sige, at en saadan Udtalelse Intet betyder, fordi man har „sammenstræbet“ disse Underkrifter hist og her; thi saaledes fremkommer vel alle saadanne Underkrifter. Dersom den ærede Rigsdagsmand troer at have Ret til at kassere disse Underkrifter, fordi de ere samlede paa denne Maade, saa maa han kassere enhverfomhelst folkelig Udtalelse, der kommer frem i denne Form og paa denne Maade. Den omhandlede Udtalelse er i denne Henseende ligesaa begrundet, som alle øvrige slige Udtalelser, der komme til os.

Det behagede den ærede Ordfører at sige, at det eneste Forslag om Duellighedsprøve, der forelaa, anerkjendte han som et saadant, at man, naar man overhovedet vilde have en saadan Bestemmelse, maatte antage det; jeg skal tage denne Pittning som en Aerkjendelse. Men den ærede Ordfører bemærkede, at jeg havde taget dette Forslag tilbage; men det er aabensbart en Feiltagelse af ham, som jeg haaber, at han i en følgende Deel af Forhandlingerne vil komme til at indsee. Dernæst opholdt han sig meget længe ved det Punkt, hvorvidt saadanne Prøver kunde siges at være Bevis paa Duellighed, men jeg veed virkelig ikke, hvorledes den ærede Ordfører kan komme til at tale derom, thi der er i Forslaget slet ikke Tale om Duellighedsprøve. Man sægter saaledes mod Ting, som slet ikke eksistere, men det er Noget, man ellers pleier at kalde at sægte i Luften. Men, spørger man: hvad skal da en saadan Prøve betyde? Det kan man jo ogsaa læse i Forslaget. Jeg maa i det Hele taget meget beklage, at flere Medlemmer slet ikke have læst Forslaget, førend de udtale sig derom. Der staaer jo i Forslaget, at Bedkommende skulle godtgjøre almindelig Færdighed i Haandværket; og noget Mere eller Mindre kan der ikke lægges dertil. „Almindelig Færdighed“ og „Duellighed“ ere efter min Mening to forskjellige Ting. Almindelig Færdighed i et Haandværk kunne de Allerfleste opnaae, men Duellighed i et Haandværk opnaaer ikke Halvdelen.